

stration, der oven i Købet i de sidste Dage har faaet Tillæg i Tantieme til Funktionærerne. Der er nemlig noget, der hedder Tantieme af Underskud, det er et nyt Begreb, men de Herrer kunne have godt af at lære det at kende, det er ikke altid, at der er Overskud. Men i hvert Fald er der sket en afgørende Uret her, og jeg vil haabe, at Bankkomiteen vil have i hvert Fald Forstaaelse af, at Uretten er sket.

Jeg skal gøre et Par Bemærkninger om Detailhandlerbanken i samme Sammenhæng, inden jeg gaar over til de 3 Banker; der ere berørte i det foreliggende Forslag. Jeg tillod mig at sige ved en tidligere Løjlighed, at jeg ikke var klar over, hvor stor Privatbankens Fordring var paa Detailhandlerbanken. Det viser sig nu, at den var $12\frac{1}{2}$ Mill. Kr., foruden at Privatbanken garanterede en udenlandsk Gæld paa 3 Mill. Kr. Med andre Ord: Privatbanken var interesseret med $15\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i Direktør H. P. Hansens Bank. Jeg staar jo ikke her paa Privatbankens Generalforsamling, saa jeg behøver ikke at karakterisere en saadan Ledelse nærmere; det maa Aktionærerne om, for saa vidt de tør, ville og kunne. Men det er jo et ejendommeligt Tal. Det staar for mig stadig saaledes — og jeg kan ikke se andet af denne Beretning — at Privatbankens Direktion baade i Kraft af Temperament og Kundskaber burde have Evne til at bedømme Hr. H. P. Hansens Forretningers Art, de var Bankens meget lig, nemlig Byggeforretninger. Og det gælder især et bestemt Tilfælde, hvor Privatbanken havde 2,2 Mill. Kr. til gode i Indlaansbeviser. Det lyder forfærdelig pønt, at Banken har dette Tilgodehavende, de fleste tænke, at Indlaansbeviser ere smukke, kontante Penge, der ere satte ind. Men det er det aldeles ikke alligevel. Det, der er sket, er, at der er kommet nogle pøne Mennesker til Privatbanken, eller ogsaa er Privatbanken kommen til nogle pøne Mennesker og har sagt: Vi have nogle Grunde her; dem skal De købe. Og det ser jo godt ud at sælge dem kontant, og det sker da paa den Maade, at de laane Penge af Detailhandlerbanken, der atter faar dem af Privatbanken, og saa sker der et kontant Salg! Hvis jeg f. Eks. skal have Hans Majestæt Kongen til Gæst eller har Trang til at faa

mere elskværdige Blikke, end jeg faar i Københavns 4de Valgkreds, henvender jeg mig til det ærede Medlem fra Ringkøbing for at købe hans Gaard i Hee. Penge har jeg maaske ikke, saa laaner jeg Pengene af et æret Medlem her, der igen laaner dem af det ærede Medlem fra Ringkøbing og derpaa giver mig Pengene. Om disse Indlaansbeviser vil jeg altsaa gøre den Bemærkning, at de gøre Indtryk af at være et kontant Indskud, i Virkeligheden er det Kredit og Gæld. Jeg maa sige: Er det næsten ikke Synd overfor den unge, uskyldige Bankdirektør H. P. Hansen, at en ældre Bank gør saadant noget: posterer det som Indlaansbeviser, der i Virkeligheden er Gæld.

Jeg kan her ikke undlade at gøre en Bemærkning. Jeg kan godt sige, at jeg ved, at der indenfor Privatbankkredse er en Villie til at lade Hr. Bankdirektør cand. polit. Jul. Larsen faa Hovedansvaret for alt, hvad der er sket. Jeg tror, at det for den offentlige Mening vil staa som noget uretfærdigt, særlig for saa vidt angaar Forholdet til Detailhandlerbanken, men ogsaa Forholdet til Højesteretssagfører Adler Alberti. Overfor den offentlige Mening vil det neppe staa som fuld Retfærdighed at gøre Bankdirektør, cand. polit. Jul. Larsen helt sort og Bankdirektør, cand. jur. Heide helt hvid i denne Sag, og jeg tror heller ikke, det svarer til de faktiske Omstændigheder.

Jeg nævnede forleden her i Tinget de Sagførere, hos hvem Detailhandlerbanken havde lidt Tab. Der er nogle af disse, som have været meget vrede over dette, og nogle af dem have søgt ved Privatbreve at lokke mig ud til et lille Sagsanlæg: omtrent noget saadant som det kendte: Kom blot ind i min Port, (saa skal du se, hvor jeg skal mule dig. Med den ærede Formands Tilladelse vil jeg have Lov til at forsvare mig selv. Vi have faaet Statsgarantien, Staten skal betale, tilmed er der sket saa stor Uret mod Aktionærerne i de to Banker, at jeg maa have Lov til at nævne de Mænd, der nu køre rundt som store og pøne Mænd, men som have forvoldt denne Skade. Det nytter ikke at sige: Det er Privatliv, og over det skal der være Fred. Privatliv er, hvad man gør i sin Families Kreds, men ikke,